

31993L0012

27.3.1993

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 74/81

**NÕUKOGU DIREKTIIV 93/12/EMÜ,
23. märts 1993,
teatud vedelkütuste väävlisisalduse kohta**

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 100,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

koostöös Euroopa Parlamendiga, ⁽²⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades, et:

õhu kvaliteedi parandamiseks vääveldioksiidi ja teiste heitgaaside sisalduse vähendamise läbi peab ühendus võtma meetmeid väävlisisalduse järkjärguliseks vähendamiseks gaasiõlides, mida kasutatakse iseliikuvate sõidukite, sh lennukite ja laevade kütusena, samuti kütmiseks ning tööstuse ja meresõidu vajadusteks;

liikmesriikides kehtivad direktiivi 75/716/EMÜ ⁽⁴⁾ artikli 2 lõike 1 ja artikli 5 lõike 1 sätted näevad ette kaks piirmäära väävli sisaldusele vedelkütustes; kõnealused normid on liikmesriigiti erinevad;

need erinevused sunnivad ühenduse naftakompaniid reguleerima oma toodete maksimaalset väävlisisaldust selle järgi, millisesse liikmesriiki neid tarnitakse; seega kujutavad sellised erinevused endast tõket nende toodetega kauplemises ja puudutavad vahetult ühtse turu loomist ja toimimist;

lisaks sellele näeb direktiivi 75/716/EMÜ artikkel 6 ette, et uue informatsiooni kättesaadavaks muutmisel esitab komisjon nõukogule aruande ja lisab asjakohase ettepaneku ühtse väärtuse kehtestamiseks;

Euroopa ühenduste järjestikustes keskkonnaalastes tegevusprogrammides ⁽⁵⁾ rõhutatakse õhusaaste vältimise ja vähendamise tähtsust;

kütuse kvaliteet mängib tähtsat osa sõidukite heitgaasidest tingitud õhusaaste vähendamisel;

lisaks sellele on ühendus otsuse 81/462/EMÜ ⁽⁶⁾ alusel piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni lepinguosaline; see konventsioon näeb konkreetselt ette strateegiate ja poliitikate väljatöötamist õhusaaste piiramiseks ning võimaluse korral järkjärguliseks vähendamiseks ja vältimiseks;

väävlisisalduse vähendamisega teatud vedelkütustes järgitakse ühte ühenduse eesmärki, nimelt säilitada, kaitsta ja parandada keskkonnaseisundit ning aidata kaasa inimeste tervise kaitsele, piirates keskkonnakahjustusi juba nende tekkekohas;

paljud liikmesriigid on vastavuses direktiiviga 75/716/EMÜ juba kehtestanud piirmäära 0,2 kaaluprotsenti;

liikmesriigid peavad võtma meetmeid tagamaks, et diislikütused maksimaalse väävlisisaldusega 0,05 kaaluprotsenti muutuksid järkjärgult kättesaadavaks;

saavutamaks vastavust asjaomaste ühenduse direktiividega kehtestatud tahkete osakeste sisalduse piirmääradele heitgaasides, ei tohi ühenduses turustatava diislikütuse väävlisisaldus alates 1994. aasta 1. oktoobrist ületada 0,2 kaaluprotsenti ja alates 1996. aasta 1. oktoobrist 0,05 kaaluprotsenti; liikmesriigid peavad võtma asjakohaseid meetmeid selle eesmärgi saavutamiseks;

gaasiõli üha ulatuslikum kasutamine mootorikütusena eeldab edasisi jõupingutusi diislikütuse kvaliteedi parandamiseks, piiramaks sellise kasutuse negatiivset mõju õhu kvaliteedile; kehtestades diislikütuse väävlisisalduse 0,05 kaaluprotsendi suuruse piirmäära jõustumise ajaks 1. oktoober 1996, jäetakse asjaomastele ettevõtetele piisavalt aega vajalike tehniliste ümberkorralduste tegemiseks;

gaasiõli ja keskmiste õlifraktsioonide muude kasutusosalade osas on vaja teha jõupingutusi õhusaaste vähendamiseks, hinnates sealjuures nende panust õhu kvaliteedi parandamise ja keskkonnakulude ja -tulude seisukohast; komisjon peaks esitama nõukogule – kes võtab hiljemalt 31. juuliks 1994 vastu sellekohase otsuse – ettepaneku kehtestada hiljemalt 1999. aasta 1. oktoobriks väävlisisaldusele madalam piirmäär ning sätestada uued piirmäärad lennukipetrolidele;

⁽¹⁾ EÜT C 174, 5.7.1991, lk 18 ja EÜT C 120, 12.5.1992, lk 12.

⁽²⁾ EÜT C 94, 13.4.1992, lk 209 ja EÜT C 337, 21.12.1992.

⁽³⁾ EÜT C 14, 20.1.1992, lk 17.

⁽⁴⁾ EÜT L 307, 27.11.1975, lk 22. Direktiivi on muudetud direktiiviga 87/219/EMÜ (EÜT L 91, 3.4.1987, lk 19).

⁽⁵⁾ EÜT C 112, 20.12.1973, lk 1, EÜT C 139, 13.6.1977, lk 1 ja EÜT C 46, 17.2.1983, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 171, 27.6.1981, lk 11.

toornafta pakkumise järsk muutumine, mis suurendaks naftatoodete keskmist väävlisisaldust, võib väävlisisalduse vähendamise olemasolevaid võimalusi arvestades seada ohtu tärned mõne liikmesriigi tarbijatele; seepärast näib olevat soovitatav volitada sellist liikmesriiki teatud tingimustel mitte järgima tema siseturu jaoks kehtestatud väävlisisalduse piirmäära;

väävlisisalduse madala piirmäära kehtestamine merelaevade kütusena kasutatavale gaasiõlile põhjustab spetsiifilisi tehnilisi ja majanduslikke probleeme Kreekale; Kreekale piiratud ajaks erandi tegemine ei tohiks pärssida merelaevade kütusena kasutatavate gaasiõlidega kauplemist, kuna Kreeka rafineerimistehased katavad ainult siseriikliku gaasiõlide ja keskmiste õlifraktsioonide nõudlust; Kreekast lõplikuks põletamiseks teise liikmesriiki eksporditavad tooted peavad vastama kõnealuses liikmesriigis kohalduvatele direktiivi sätetele; Kreekale võiks anda viieaastase ajapikenduse väävlisisalduse nõutava piirmäära kehtestamiseks merelaevade kütusena kasutatavale gaasiõlile; see ajapikendus lõpeb 30. septembril 1999;

turustatava gaasiõli ja keskmiste õlifraktsioonide väävlisisalduse kindlakstelemiseks oleks vaja teostada kohapealset kontrolli; selleks tuleb ette näha parimal võimalikul tehnoloogial põhinev ühtne meetod,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

1. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *gaasiõli* – iga naftatoodet, mis vastab CN-koodile 2710 00 69, või iga naftatoodet, mis kuulub oma destilleerimisvahemiku alusel kütusena kasutamiseks mõeldud keskmiste destillatsioonifraktsioonide kategooriasse ja millest vähemalt 85 mahuprotsenti (koos destillatsioonikadudega) destilleerub 350 °C juures;

b) *diislikütused* – gaasiõlid, mida kasutatakse direktiivides 70/220/EMÜ⁽¹⁾ ja 88/77/EMÜ⁽²⁾ märgitud mootorsõidukite puhul.

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata gaasiõlidele,

— mis sisalduvad laevade, lennukite või mootorsõidukite kütusepaakides kolmanda riigi ja liikmesriigi vahelise piiri ületamisel,

⁽¹⁾ EÜT L 76, 6.4.1970, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/441/EMÜ (EÜT L 242, 30.8.1991, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 36, 9.2.1988, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/542/EMÜ (EÜT L 295, 25.10.1991, lk 1).

— mida kavatakse enne lõplikku põletamist töödelda.

Artikkel 2

1. Saavutamaks vastavust asjaomastes ühenduse direktiivides sätestatud tahkete osakeste sisalduse piirmäärade heitgaasides, keelavad liikmesriigid ühenduses selliste diislikütuste turustamise, mille väävliühendite sisaldus väävlile ümberarvutatult (edaspidi "väävlisisaldus") ületab:

— 1994. aasta 1. oktoobrist 0,2 kaaluprotsenti ja

— 1996. aasta 1. oktoobrist 0,05 kaaluprotsenti.

Liikmesriigid võtavad meetmeid tagamaks, et esimeses lõigus viidatud diislikütused väävlisisaldusega kuni 0,05 kaaluprotsenti järk-järgult kättesaadavaks muutuksid.

2. Alates 1. oktoobrist 1994 keelavad liikmesriigid turustada ühenduses gaasiõlisid, mis erinevad lõikes 1 nimetatuid või mida kasutatakse muul kui lõikes 1 nimetatud otstarbel, välja arvatud lennukipetrool, kui nende väävlisisaldus ületab 0,2 kaaluprotsenti.

Komisjon märgib enne 1. jaanuari 1994 nõukogule esitatud aruandes ära, millist edu on saavutatud vääveldioksiidi heitmete hulga vähendamisel. Samas esitab komisjon õhu kvaliteedi parandamise üldisema poliitika raames nõukogule ettepaneku teise etappi üleminekuks, et kehtestada hiljemalt 1. oktoobriks 1999 madalam piirmäär ning sätestada uued piirmäärad lennukipetroolile.

Nõukogu teeb oma otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega hiljemalt 31. juuliks 1994.

3. Kui liikmesriigil tekib seoses toornafta või naftatoodete pakkumise järsu muutusega raskusi gaasiõli väävlisisalduse piirmäära kohaldamisega, teatab liikmesriik sellest komisjonile. Komisjon võib lubada selle liikmesriigi territooriumil kuni kuue kuu pikkuse ajavahemiku vältel kõrgema väävlisisalduse piirmäära kohaldamist, ning teatab oma otsusest nõukogule. Iga liikmesriik võib nimetatud otsuse ühe kuu jooksul nõukogus vaidlustada. Nõukogu võib kahe kuu jooksul võtta kvalifitseeritud häälteenamusega vastu teistsuguse otsuse.

Erandina võib Kreeka valitsus lubada kuni 1999. aasta 30. septembrini turustada merelaevade kütusena kasutatavat gaasiõli, mille väävlisisaldus ületab 0,2 kaaluprotsenti.

Artikkel 3

Artikli 2 lõigetes 1 ja 2 sätestatud kohaldumiskuupäevade möödudes ei tohi ükski liikmesriik keelata, piirata või tõkestada gaasiõlide turustamist nende väävlisisalduse tõttu, kui kõnealused gaasiõlid vastavad käesoleva direktiivi nõuetele.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed turustatavate gaasiõlide väävlisisalduse kontrollimiseks proovide võtmise teel.

2. Turustatavate gaasiõlide väävlisisalduse määramiseks on standardmeetodina vastu võetud ISO meetod 8754. Turustatavate gaasiõlide väävlisisalduse kontrollmääramiste tulemuste statistiline tõlgendamine toimub ISO standardi 4259 (1979. aasta väljaande) kohaselt.

Artikkel 5

Käesolev direktiiv asendab alates 1. oktoobrist 1994 direktiivi 75/716/EMÜ.

Artikkel 6

Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid enne 1. oktoobrit 1994. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 7

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 23. märts 1993

Nõukogu nimel

eesistuja

S. AUKEN